

PIŠE: VEDRAN BENIĆ

U srpnju 2018. godine, za vrijeme 69. Igara, kada se ni u snu nije naslućivala svjetska pošast Covid pandemije, suočen sa sve većom najezdom ugostiteljskih stolova koji gutaju nekad slobodne prostore Grada, zapisao sam u ovoj rubrici nije li možda Lokrum ona teatarska pusta hrid na kojoj bi Igre skrile svoju Slobodu! Naravno, referirala se ta misao na čuveni monolog Orsata Velikoga iz prvoga dijela Vojnovićeve "Dubrovačke trilogije". Ove godine, kada turistička sezona miriše na stara pret pandemijska vremena, opet mi se vratila Vojnovićeva misao o galebovima, jedrima, sretnom plovu i pustoj hridi. A i Lokrum se nekako čini važnim dijelom ovogodišnjih Igara. Ne samo što je u "Glavi lava" lokrumsko prokletstvo upleteno u predstavu, nego će i s radoznalošću očekivana ovogodišnja premijera Lorcine "Krvave svadbe" 17. srpnja u režiji Franke Perković Gamulin biti održana na otoku.

Prvi su se put Igre preselile na Lokrum 1987. sa Shakespeareovom "Olujom" u režiji Dejana Mijača i koprodukciji Igara i beogradskog Jugoslovenskog dramskog pozorišta, izazvavši tada buru negodovanja, prije svega zbog straha

Igre u mom srcu

Lokrum kao pusta hrid

od požara. Predstavu je progutao prostor Mrtvog mora, pa je pokojni Dalibor Foretić zgodno poentirao: "Oluja" na Mrtvom moru na Lokrumu ostala je mrtvo more 'Oluje', marena što se tromo valja u inerciji nekih minulih fortunala, što je s drugim Daliborovim dubrovačkim kronikama ukoričeno u knjiži znakovita naslova "Hrid za slobodu". Najbolje do sada scenski prostor na Lokrumu razigrao je Joško Juvančić, postavivši 2004. na južnim stijenama Vojnovićev "Ekvinociju", predstavu koja je, u dva navrata, igrala ukupno osam godina. Okrenuvši gledalište prema škrapama, na istom je prostoru Dora Ruždjak Podolski ostvarila Shakespeareov "San ljetne noći" (2007.-2008).

Od tada do danas, Lokrum je bio mjestom više dramskih i glazbenih gostovanja, pa tako i svjetskih velikana Petera Brooka i Ellen Stewart. "Hamlet" nedavno preminuloga Petera Brooka izveden je 2003. na Lokrumu iz sasvim prozaičnih razloga. Brook

Gledalište i scena Juvančićeva "Ekvinocija" na Lokrumu

su Igre poslale fotografije Lovrjenca i Lokruma, a on je odlučio da se njegov "Hamlet" u izvodenju pariškoga Theatre des Bouffes du Nord odigra na Lokrumu – jer je tu veće gledalište! Tako je bez ikakvih scensko ambijentalnih intervencija "Hamlet" odigran u lokrumskom Benediktinskom samostanu, sasvim razložno jer se Brook usmjerio isključivo na glumce, njih tek osmero. Brookov teatar gosto-

vao je prije službenog početka Igara, od 27. do 29. lipnja, iz još prozaičnijeg razloga. Naime, kolektivnim ugovorom pariški glumci imali su zajamčeni dvomjesečni ljetni odmor, u srpnju i kolovozu.

Ambijentalno je predstavu na Lokrumu sasvim drukčije uklopila Ellen Stewart, legendarna osnivačica teatra La MaMa iz New Yorka. Nakon što je, slijedeći Kunčeviću "Tužnu Jelu", u progra-

mu Igara 1996. na svoj način iskoristila prostor Pila režirajući "Mit o Edipu", na Lokrumu je 2001. u sklopu svojedobnog festivala "Karantena" Art radionice Lazareti (1996.-2006.) oduševila predstavom "Sedmorica protiv Tebe", kojoj prepreka nije bila ni izvedba na originalnom starogrčkom jeziku. "Ellen Stewart je poput Mojsija s velikim štapićem hodala po Lokrumu i dirigirala izvedbom", zapisao je oduševljeno Jovica Popović u "Vijencu".

A za neke buduće Igre, zašto ne, ako se nekad festival opet vrati operi, na Lokrumu bi se mogla postaviti komična opera Krsta Odaka "Konac svieta" (objavljena je 1944. godine, odatle takav oblik naslova). Velik je i zanimljiv opus, jednako kao i život Krsta Odaka (1888.-1965.). Neko vrijeme u mladosti je bio franjevac, redovničkim imenom fra Konrad, ali ga je ljubav za glazbom odvela na druge životne pute.

Marko Fotez libreto za operu "Konac svieta" napisao je inspiriran pričom o tome da je 1910., kada je u cijelom svijetu zavladao panika zbog najavljenoga smaka svijeta, jer se Zemlji opasno primicao Halleyev komet, skupina Dubrovčana spas potražila bijegom na – Lokrum. Opet – pusta hrid!